

trængt sig frem i Landets Ulykkestid og benyttet det fordeeltige Dieblis til at forlange en saadan Fortrinsret ved Valgene til Landstthinget. Jeg skal naturligviis ikke indlade mig paa den høist besynderlige Forklaring, som den nævnte cerede Rigsdagsmand gav os af Valgretten. Det er nu hans Mening, at Valgretten ikke indskrænktes ved Grundlovsforslaget, men tværtimod udvides, og jeg skal ikke strides med ham om denne Opfattelse af Ordet „Valgret“, men jeg vil blot spørge ham, der jo anmeldte sig for os som Demokrat, om han antager, at Demokratiet i Danmark vil vinde Noget ved, at de fattige Folk, for hvem han var en saa varm Talsmand, og som hidtil have været udelukkede fra Rigsdagens Landstthing, nu for Fremtiden kunne faae Sæde der? Jeg vil spørge, om han vel har betænkt, hvad han sagde, og om han kan give Grunde for, at disse Mænd nu mere end tidligere ville have nogen rimelig Udsigt til at faae Sæde i Landstthinget? Jeg haaber i alt Fald, at han vil indrømme os, at de ganske sikkert ville tabe en betydelig Deel af den Indflydelse, de hidtil have haft paa Valgene til Rigsdagens Landstthing, hvis dette Grundlovsforslag bliver vedtaget. Lad os en gang betragte, hvorledes Valgloven vil blive til Landstthinget. Der vil blive 12 Kongevalgte. Hvor mange af disse fattige Huusmænd og Indsiddere og af disse Demokrater troer den cerede Demokrat der vil blive valgt mellem disse Kongevalgte? I Kjøbenhavn vil der blive valgt 7 Mænd til Landstthinget; troer den cerede Demokrat, at der vil komme nogen Huusmand derfra? Jeg troer det ikke. I Provindserne vil der blive valgt saaledes, at Kjøbstæderne vælge et vist Antal Landstthingsmænd, men derfra troer jeg heller ikke, der vil komme nogen Huusmand. Endelig er der Valgene i de egentlige Landkredse, og der er da for det Første Kommunernes Valg, men hvis ikke Gaardmændene aldeles slusse udskydes fra Landstthinget, antager jeg, at der derfra hovedsagelig vil blive valgt Gaardmænd, altsaa ikke synderlig mange Huusmænd; thi Gaardmændene have ingen anden Udsigt til at komme ind i Landstthinget uden netop gennem disse Valg. Der er dernæst tilbage de store Bønder, og efter den overordentlige Nærlighed, der i den sidste

Tid synes at være hos de store Bønder til de smaa, kan der vel være Udsigt til, at ganske smaa Bønder, Huusmænd og Indsiddere, kunne faae Plads gennem de Valg, som disse store Skatteydere have til Landstthinget; men jeg troer dog ikke, at der vil komme mange af dem i Landstthinget ad den Vej. Jeg troer derfor heller ikke, at de lyse Udsigter, som den cerede Demokrat gav Huusmændene og Indsidderne ...

Formanden: Jeg skal henstille til det cerede Medlem, at det ikke er rigtigt at betegne et andet Medlem paa en saadan Maade; thi fordi et Medlem under Forhandlingerne udtaler, hvilke politiske Anstuelser han nærer, er det ikke rigtigt gjentagende at give ham en Betegnelse derefter.

H. Jensen: Jeg skal altsaa tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer, at de lyse Udsigter, som den cerede Rigsdagsmand gav disse Huusmænd og Indsiddere og de fattige Folk, ville komme til at holde Stil, thi jeg troer, at det, man vil vinde for dem gennem dette Grundlovsforslag, vil være overordentlig lidet imod, hvad de tabe derved, at de for en væsentlig Deel lide en Indskrænkning i deres Indflydelse paa Landstthingsvalgene. — Den cerede Rigsdagsmand har endvidere brugt en Yttring, der meget alvorligt og meget stærkt gjøres gjældende af de Mænd, som dele hans Anstuelse i politisk Henseende, jeg mener dem, som ere Demokrater paa samme Maade, som han er det; han har nemlig sagt, at det svækker Rigsdagens Anseelse, naar den fortsætter disse Forhandlinger angaaende Grundlovsagen. Det er mærkeligt nok, at de cerede Medlemmer, der føre saadan Tale, albrig tænke paa, at det kunde svække Rigsraadet's Anseelse, at det har forhandlet Grundlovsagen saalænge, som det har gjort det; derpaa er der albrig Noget, som tænker, uagtet det er langt mere påafaldende, at Rigsraadet, efterat have givet sit Samthkke til Ophævelsen af Fællesskabet med Hertugdømmet Slesvig, desuagtet ikke alene bliver ved at handle ifølge Grundloven for disse Fællesanliggender, men endog, efterat have øvet denne sørgelige Handling, begynder at kaste sig over Kongerigets særligste Anlig-